

ad b), lebo žal. úrad vyslovil, že sľadáva skutkovú podstatu priestupku podľa § 6 odst. 1 č. 1 zák. č. 243/1920 Sb. v tom, že sť-l' hľadel naznačiť svoje bývalé šľachtictvo, keď predviedol k odvodnej komisii svoje kone, ktoré opatril odznakom v podobe šľachtickej korunky, ktorým znakom — ako sa to v napadnutom rozhodnutí ďalej uvádza — »bývalá šľachta opatrovala svoj movitý majetok všade, kde nemohlo byť užité celého erbu.«

Sť-l' stojí na stanovisku, že neni tu preto daná skutková podstata priestupku za vinu mu kladeného, že zákon stíha len užívanie zrušených šľachtických erbov, kdežto v danom prípade oný odznak, ktorým sť-l' svoje kone opatril, neni erbom bývalej šľachtickej rodiny sť-l'ovej. Lež v tomto smere nemohol súd dať sťažnosti za pravdu, keď, ako plyní z horejších úvah, pre skutkovú podstatu priestupku uvedeného svrchu ad b) — a jedine pre tento priestupok bol sť-l' napadnutým rozhodnutím odsúdený — zákon nevyhľadáva užívanie zrušeného šľachtického erbu, ale naznačenie býv. šľachtictva iným spôsobom, než užívaním zrušeného šľachtického erbu, ktoréžto posledne zmienené užívanie prevádzané úmyselne a verejne tvoria skutkovú podstatu priestupku uvedeného ad a), pre ktorý však sť-l' napadnutým rozhodnutím odsúdený nebol.

V ďalších vývodoch namieta sť-l, že priestupok, pre ktorý bol napadnutým rozhodnutím odsúdený, je už premlčaný, dovodzujúc v tomto smere, že kone predvedené k odvodu boli 5—6ročné a že, keď ich označil už v jednoročnom veku zmieneným znakom, v dobe učinenia oznámenia od spáchania priestupku už uplynulo viac než 4 roky.

Táto námietka je bezdôvodná už preto, že pre otázku, kedy bol priestupok, o aký tu ide, spáchaný, je rozhodná doba, kedy sť-l' previedol odvodnej komisii kone, opatrené oným znakom, nie však doba, kedy sť-l' kone znakom tým opatril.

Č. 11.693.

Z á v o d n í v ý b o r y: I. Usnesení, jímž rozhodčí komise vyslovuje souhlas s propuštěním člena závodního výboru z práce, není před nss-em naříkatelné. — II. Propuštěný člen záv. výboru není legitimován ke stížnosti na nss do rozhodnutí rozhodčí komise, kterým tato odepřela záv. výboru zásadně právo podávati námítky proti propuštění onoho člena záv. výboru, provedenému se souhlasem rozhodčí komise.

(Nález ze dne 23. ledna 1935 č. 10.652/35.)

P r e j u d i k a t u r a: ad I: Boh. A 9037/31, CCCXXXV/28.

V ě c: Antonín P. ve V. proti rozhodčí komisi podle zákona o závodních výborech v Mor. Ostravě o souhlas k propuštění člena závodního výboru a o jeho propuštění z práce.

V ý r o k: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

D ů v o d y: Podáním z 21. července 1931 požádalo V.-cké horní a hutní těžařstvo ve V. rozhodčí komisi podle zák. o záv. výborech o souhlas k výpovědi člena dělnického záv. výboru Antonína P. Rozhodčí komise v Mor. Ostravě usnesením z 25. července 1931 žádaný souhlas udělila a v odůvodnění tohoto svého usnesení mimo jiné uvedla, že zák. o záv. výborech ani jeho prov. nař. neustanovuje pro případ udělení

nebo odepření souhlasu rozhodčí komise k výpovědi neb k propuštění člena závodního výboru žádných směrnic, takže rozhodčí komise musí směrnice ty stanoviti si sama od případu k případu. Na základě tohoto souhlasu propustila pak správa závodu Antonína P. z práce.

Proti propuštění podal závodní výbor stížnost k rozhodčí komisi, ve které namítal, že propuštění pokládá za neodůvodněné zejména vzhledem k § 3 lit. g) odst. cc) zák. o záv. výborech. Rozhodčí komise v Mor. Ostravě nálezem ze 6. srpna 1931 stížnost tuto odmítla jako nepřipustnou v podstatě z toho důvodu, poněvadž proti propuštění člena záv. výboru se souhlasem rozhodčí komise nemůže si záv. výbor stěžovati.

O stížnosti, kterou jak proti usnesení rozhodčí komise, jímž se vyslovuje souhlas s výpovědí, tak proti rozhodnutí, jímž byla zamítnuta stížnost záv. výboru, podal propuštěný člen záv. výboru Antotnín P., uvažoval nss takto:

Prvé usnesení je podle svého obsahu udělením souhlasu k propuštění člena záv. výboru. Souhlas tento, jímž se jen doplňuje projev vůle zaměstnavatelovy, nemá povahy úředního rozhodnutí, zejména není rozhodnutím o právním poměru mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, ježto zaměstnanec nemá právního nároku, aby rozhodčí komise za jistých předpokladů svůj souhlas odepřela. Ochrana člena záv. výboru spočívá prostě v tom, že k jeho propuštění nestačí projev vůle zaměstnavatelovy, nýbrž že musí k němu přistoupiti ještě souhlas rozhodčí komise. Usnesení, jímž rozhodčí komise vyslovuje souhlas s propuštěním člena záv. výboru, není tedy před nss-em naříkatelné (srov. Boh. A 9037/31 a Boh. A CCCXXXV/28).

Uvádí-li proti tomu stížnost, že členům záv. výboru přísluší nárok na to, aby souhlas k jejich propuštění byl odepřen vždy, když člen záv. výboru neporušil svých povinností, a dovozuje-li z této premisy, že udělení souhlasu je rozhodnutím naříkatelným stížností k nss-u, pak je stížnost na omylu, neboť zák. o záv. výborech nedává rozhodčí komisi žádných směrnic, podle nichž by tato za určitých předpokladů souhlas k propuštění uděliti nesměla. Je proto stížnost Antonína P., směřující proti usnesení rozhodčí komise, jímž byl vysloven souhlas k jeho propuštění z práce, nepřipustna.

Pokud jde o druhý výrok rozhodčí komise, jímž tato odmítla stížnost záv. výboru podanou proti propuštění st-le se souhlasem rozhodčí komise, musil nss především zkoumati, zda st-l je legitimován proti tomuto rozhodnutí si stěžovati. Rozhodnutí to týká se sice propuštění st-le z práce, ale nebylo vydáno na stížnost st-le, nýbrž k námitkám záv. výboru, jemuž tímto rozhodnutím bylo právo podávati námitky proti propuštění st-le se souhlasem rozhodčí komise zásadně odepřeno. Proti rozhodnutí tomu, upírajícímu záv. výboru legitimaci ke stížnosti podle § 22 odst. 2 zák. o záv. výborech, mohl by si stěžovati jedině záv. výbor sám, jemuž legitimace ta byla odepřena, nikoliv st-l, který v této věci jako strana nevystoupil. Není proto možno přiznati mu legitimaci ke stížnosti proti rozhodnutí, o němž je řeč.

Č. 11.694.

Stavební právo (Čechy): I. * Plány polohy, zřízení podle stav. řádu pro Čechy č. 20/1864 z. z., nepozbyly platnosti vydáním stav.